

gelsen af en Jernbane i Nørre Syl-land, skal jeg anmelde, at i Udfelingerne ere valgte: Bregendahl, J. A. Hansen, Fischer og G. Winther; paa disse 4 Medlemmer kan der altsaa ikke stemmes.

Ved den derefter foretagne Stemmegivning afgaves 77 Stemmesedler. Valgte bleve: A. Hage med 74, Tscherning med 54 og Ballentin med 54 Stemmer.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til første Behandling af Udkast til Lov om Indtrædelse af Finantsernes Rentegaranti for Actierne i den Sjællandske Jernbane, saasnart Banen i sin hele Længde er aabnet for Godsbefordring (s. Tid. Sp. 214).

A. Hage: Det forekommer mig dog, at der maa være lidt Betænkelighed fra Thingets Side ved at indrømme, at denne Rentegaranti skal træde i Kraft, saasnart Gods, ikke Persontransporten, begynder paa den Korsørskke Jernbane. Dersom Thinget skulde dele min Mening, vilde jeg ansee det for den bedste Maade at afgjøre denne Sag paa, at lade den gaae over til anden Behandling, og derefter henvise den til Finantsudvalget, hvor den da vil kunne blive taget under nærmere Overveelse. Sadvldt mig bekendt, afholder Entreprenuren for Banen for Tiden den hele Rente af Actiecapitalen, da Banen ikke er bleven færdig til den bestemte Tid, saavidt jeg mindes, den 1ste Novbr. 1854, og det vilde altsaa være en meget betydelig Faveur, man vilde indrømme denne ved at antage Lovforslaget, især da man ikke veed, naar Farten egentlig skal begynde, da der ikke er nogen bestemt Tid angivet dertil. Jeg kan ikke troe, at Kjøbenhavns Communes anbefaling kan være af den Betydning, at vi derfor skulde udenvidere gaae ind paa at paa-tage os Forrentningen af 6¹/₂ Million Rigsdaler fra den Tid af, at Gods, ikke Persontransporten, begynder, altsaa for en ubestemt Tid afholde den Rente af Statskassen, som nu svares af Entreprenuren, uden bestemt at vide, naar Banen bliver færdig og kan begynde sin Drift. Jeg vover derfor at henstille

til Thinget, om ikke det Forslag, jeg har taget mig den Frihed at stille, kunde være passende, nemlig at lade Finantsudvalget nærmere undersøge Forholdet.

Indenrigsministeren: Dersom Thinget skulde beslutte sig til at lade Sagen afhænge af Finantslovens Tilendebringelse, saa er det det Samme som at afvise den; thi saa vil der jo hengaae flere Uger, inden den kan blive afgjort. Naar der iøvrigt er reist Spørgsmaal om, hvad det er for en Byrde, der handles om, saa kan det let oplyses uden noget Udvalg; der er i det Hele kun Tale om et Tidrum af een Maaned, inden hvilken Prøvefarterne skulle ende; efter denne Maanedes Forløb er man pligtig at aabne Banen, og saa skal Rentegarantien indtræde. Nu vil der vel hengaae circa 14 Dage — vedkommende Selskab har ikke engang kunnet binde sig til, at det kunde skee i 14 Dage (A. Hage: Hor!) — der vil maaskee hengaae 3 Uger, inden Banen kan aabnes for Godstransport, og saa vil Rentegarantien kun indtræde 8 Dage tidligere; antage vi derimod, at Banen aabnes efter 14 Dage, som jeg troer er det tidligste, man kan begynde med Godstransporten, saa vil Rentegarantiens Byrde indtræde før 14 Dage, fra daaget den Indtægt, der vindes af det befordrede Gods, og denne Indtægt vil ikke blive saa ubetydelig under de nuværende høje Priser, navnlig paa Brænde. Jeg maa ogsaa bemærke, at man maa erindre, at det Hele, som her handles om, kan ventes kun at blive et Forskud af Statskassen; thi det er vel ganske vist, at det hele Beløb bliver et Tillæg til det, Staten kommer til at tilskyde; men naar Selskabet gaaer ind derpaa, saa bliver Selskabet naturligtvis, fra det Dieblif Udbyttet overstiger 4 pCt., pligtig til, at anvende Overskuddet ogsaa til Dækning af det her omhandlede Beløb. Jeg troer altsaa ikke, at Sagen er af finantsiel Vigtighed og har anden Vanskelighed, end at der kun behøves videre end et almindeligt Regneskifte, og ønsker den ærede Rigsdagsmand det, saa skal jeg lade opgjøre, hvad det er for et Beløb, der kan være Tale om; jeg troer ikke, at det bliver nogen stor Bevilling. Det er ganske sandt, at Entreprenuren for Tiden be-